

Projekt

**UCHWAŁA NR XXIV/150/26
RADY GMINY PAWŁOWICZKI**

z dnia 27 kwietnia 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi z dnia 2 marca 2026 r. na Wójta Gminy Pawłowiczki

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 z późn. zm.), w związku z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 r., poz. 1691), Rada Gminy Pawłowiczki uchwała, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi z dnia 2 marca 2026 r. na działania Wójta Gminy Pawłowiczki oraz po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Pawłowiczki uznaje się skargę za bezzasadną z powodów przedstawionych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Gminy Pawłowiczki, zobowiązując ją do przygotowania odpowiedzi oraz przesłania skarżącym kopii uchwały wraz z załącznikiem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Gminy
Pawłowiczki

Lidia Kukowka

UZASADNIENIE

W dniu 9 marca 2026 r. do Wojewody Opolskiego wpłynęło pismo skarżących z dnia 2 marca 2026 r., w którym zakwestionowali oni odpowiedź Wójta Gminy Pawłowiczki na skargę z 25 stycznia 2026 r. dotyczącą rzekomego przekroczenia uprawnień przez pracownika urzędu oraz zaświadczenia wydanego przez Urząd Gminy Pawłowiczki w latach 90. Skarżący ponownie przedstawili swoje stanowisko, nie wskazując jednak żadnych nowych dowodów ani okoliczności faktycznych. Wojewoda przekazał sprawę Radzie Gminy Pawłowiczki jako organowi właściwemu do jej Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Pawłowiczki przeanalizowała skargę, zgromadzoną dokumentację oraz wcześniejszą korespondencję. Skarżący podnieśli pierwotnie zarzuty wobec pracownicy Urzędu Gminy w Pawłowiczkach, oskarżając ją o korupcję, przekroczenie uprawnień oraz niedopełnienie obowiązków funkcjonariusza publicznego, powołując się na art. 231 Kodeksu karnego. Wójt ustalił, że zarzuty te nie zostały poparte żadnymi faktami, dowodami ani opisem konkretnych zdarzeń. Mają one charakter ogólnikowy i nie wskazują na jakiegokolwiek zachowania mogące stanowić naruszenie prawa lub obowiązków pracowniczych. W urzędzie nie odnotowano również sygnałów, skarg ani zdarzeń potwierdzających korupcję, nadużycie stanowiska czy niedopełnienie obowiązków przez wskazaną pracownicę.

W zakresie zarzutu dotyczącego rzekomego zapoznania się przez pracownika urzędu z treścią e-maila skierowanego do GOPS stwierdzono, że chodzi o tę samą wiadomość, którą rada gminy zajmowała się przy rozpatrywaniu skargi na Kierownika GOPS. Ustalono, że wiadomość została przekazana wyłącznie mężowi pracownicy urzędu, będącemu synem osoby, której dotyczyła korespondencja. Sprawował on opiekę nad swoją matką przed jej umieszczeniem w placówce całodobowej i posiadał informacje niezbędne do wyjaśnienia sprawy. Komisja nie stwierdziła, aby doszło do naruszenia przepisów lub nadużycia uprawnień. Drugi zarzut dotyczył zaświadczenia wydanego przez urząd gminy w dniu 23 marca 1999 r., w którym wskazano, że oboje skarżący nie posiadają na terenie gminy gospodarstwa rolnego ani nieruchomości. Skarżący twierdzą, że dokument był niezgodny z aktem notarialnym z 1993 r., w którym sama skarżąca figuruje jako współwłaściciel nieruchomości. Jednocześnie przyznają, że znała ona treść tego aktu i miała świadomość posiadania udziału. W ocenie skarżących gmina nie powinna była wydać zaświadczenia o ww. treści.

Wójt, odnosząc się do tego zarzutu wyjaśnił, że urząd nie posiada takich materiałów archiwalnych, które pozwoliłyby ustalić okoliczności wydania zaświadczenia sprzed ponad 30 lat. Zaświadczenia sporządza się na podstawie danych dostępnych organowi w dacie ich wydania. Z przedstawionych przez skarżących dokumentów można jedynie wnioskować, że zaświadczenie mogło odnosić się do majątku wspólnego małżonków, ponieważ zostało wystawione na obie osoby. W tych okolicznościach brak jest podstaw do stwierdzenia, że jego treść była nieprawidłowa.

Skarżący wnoszą o ponowne, wnikliwe rozpatrzenie sprawy i odniesienie się do wszystkich podniesionych kwestii.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji stwierdziła jednak, że skarga nie zawiera żadnych nowych faktów ani dowodów. Również w toku własnych ustaleń komisja nie ustaliła okoliczności, które mogłyby podważyć wcześniejsze stanowisko wójta. Przedstawione zarzuty powtarzają wcześniejsze twierdzenia i nie potwierdzają nieprawidłowości w działaniu organu.

Wobec braku podstaw do zmiany dotychczasowych ustaleń komisja uznała skargę za bezzasadną i przedłożyła radzie gminy stosowny wniosek.